

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 424, 22.10.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru înființarea
Biroului permanent al Senatului Zonei Roșii Tehnologice a Iașiului

440, 27.10.2025

Analizând propunerea legislativă pentru înființarea Zonei Roșii Tehnologice a Iașiului (b424/18.09.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5239/23.09.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D779/24.09.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect înființarea Zonei Roșii Tehnologice a Iașiului. Potrivit Expunerii de motive, „prezenta inițiativă legislativă urmărește instituirea unui cadru juridic special pentru înființarea și funcționarea Parcului Științific și Tehnologic «Zona Roșie Tehnologică a Iașiului», (...) ca obiectiv de investiții de interes național”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la **Expunerea de motive**, subliniem că aceasta este redactată succint și este insuficient argumentată, în special în ceea ce privește măsurile derogatorii pe care le propune în raport de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2002 privind constituirea și funcționarea parcurilor științifice și tehnologice.

Astfel, nu este argumentată în mod real necesitatea regimului special preconizat, **motivele prezentate putând fi invocate în favoarea unui regim juridic derogatoriu pentru orice alt parc științific și tehnologic** care ar putea fi înființat la nivel regional.

În instrumentul de prezentare și motivare se afirmă, printre altele, că „Necesitatea reglementării derivă din imperativele **strategice** ale României privind dezvoltarea durabilă, consolidarea capacităților de cercetare și inovare și asigurarea suveranității tehnologice pe termen lung, în concordanță cu politicile Uniunii Europene și angajamentele internaționale asumate de statul român”. De asemenea, în cadrul aceluiași document, se afirmă că „Implementarea proiectului are o dimensiune **strategică** pentru regiunea Moldovei și, în particular, pentru municipiul Iași”.

Or, din aceste texte, dar nici din întreg conținutul Expunerii de motive, nu rezultă în mod concret ce anume determină ca parcul care se dorește a fi înființat să beneficieze de o reglementare specială sau, cu alte cuvinte, în ce constă specificul său care reclamă o lege cu caracter special, în condițiile în care **Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” și agenții economici din județul Iași au deja posibilitatea constituirii unui parc științific și tehnologic în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 14/2002.**

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 139/2019, aceasta a constatat că „*dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (...) instituie obligația fundamentării actelor normative. (...) Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5)*”.

5. Deși în Expunerea de motive se afirmă că inițiativă legislativă urmărește „instituirea unui **cadru juridic special** pentru înființarea și funcționarea Parcului Științific și Tehnologic «Zona Roșie Tehnologică a Iașului»” (ZRT), reglementarea preconizată **nu poate fi calificată drept o lege specială** în sensul normelor de tehnică legislativă, întrucât nu completează sau particularizează reglementarea cu caracter general, și anume Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, ci **reglementează direct prin lege constituirea și funcționarea unui parc științific și tehnologic determinat.**

Astfel, deși art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, „*reglementează regimul juridic privind constituirea și funcționarea*

parcurilor științifice și tehnologice”, propunerea legislativă se îndepărtează de elementele definitorii ale regimului juridic instituit prin acest act normativ în ceea ce privește modalitatea de constituire și forma de administrare a unor astfel de parcuri.

Referitor la **modalitatea de constituire**, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 14/2002, aceasta se realizează printr-o **asociere în participație** între parteneri publici și privați, dar care, prin noua reglementare propusă, este înlocuită cu o **înființare directă prin lege**. Astfel, potrivit art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, un parc științific și tehnologic se poate înființa printr-un contract civil (asocierea în participație), încheiat între o instituție de învățământ superior acreditată și/sau o unitate de cercetare-dezvoltare, pe de o parte, și regii autonome, companii naționale, societăți comerciale, administrația publică locală, asociații patronale sau profesionale, persoane fizice, investitori români sau străini, pe de altă parte.

În ceea ce privește **forma de administrare a parcului științific și tehnologic**, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 14/2002, aceasta se realizează printr-o societate desemnată de membrii asocierii în participație, prin actul de constituire al acesteia, însă, potrivit propunerii legislative, **administrarea ZRT ar urma să fie exercitată de un consiliu interministerial, de natură administrativă**. Abia după expirarea unui termen de 15 ani de la obținerea autorizației de funcționare, administrarea parcului ar urma să se realizeze în condițiile art. 1 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, dar și aceasta cu o excepție, și anume faptul că desemnarea administratorului nu se va realiza de către membrii asocierii în participație, așa cum prevede ordonanța, ci tot de membrii consiliului interministerial.

Pe de altă parte, considerăm că **propunerea legislativă nu se integrează organic în sistemul legislației**, așa cum prevede art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, pentru considerentele pe care le vom arăta în continuare.

6. Potrivit art. 2 lit. a) și k) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, între obiectivele economico-sociale urmărite prin înființarea unui parc științific și tehnologic se numără *„transferul tehnologic de rezultate ale cercetării la agenții economici interesați în fabricarea produselor sau a pachetelor de produse și servicii cu valoare concurențială”* și *„stimularea agenților economici pentru participarea activă a sectorului privat la dezvoltarea și valorificarea cercetării și inovării, prin realizarea unor produse comerciale de înaltă tehnicitate”*. În

principiu, atingerea acestor obiective presupune participarea voluntară a agenților economici respectivi, în cadrul asocierii în participație, prin încheierea contractului de asociere, al cărui conținut se determină în mod liber de părțile contractante, potrivit art. 1.169 din Codul civil.

Or, din cuprinsul propunerii legislative, care elimină contractul de asociere în participație ca element definitoriu al constituirii ZRT ca parc științific și tehnologic, nu rezultă cum vor fi implicați agenții economici în acest demers, în vederea atingerii obiectivelor acestuia.

7. Referitor la norma propusă la **art. 1 alin. (2)**, nu rezultă cum un singur parc științific și tehnologic regional (ZRT) „asigură **suveranitatea tehnologică a României** pe termen lung”. Totodată, precizăm că norma propusă nu pare a fi corelată cu prevederile art. 2 lit. c), potrivit cărora, „ZRT urmărește **atragera de investiții private naționale și internaționale la cooperarea cu societăți și centre de cercetare naționale și internaționale**”.

8. La **art. 3 alin. (1)**, desemnarea Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, prin lege, ca participant la ZRT, este nu numai în neconcordanță cu asocierea în participație prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, ca **element definitoriu pentru înființarea unui parc științific și tehnologic**, dar este de natură și să încalce **principiul autonomiei universitare**, prevăzut la art. 32 alin. (6) din Constituția României, potrivit căruia „*Autonomia universitară este garantată*”. Astfel, potrivit art. 11 alin. (2) și (5) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, „*Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, precum și gestionarea resurselor financiare, materiale și umane, cu respectarea legislației în vigoare*”, iar „*Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în carta universitară, aprobată de senatul universitar și avizată de Ministerul Educației, pentru conformitate cu legislația în vigoare*”.

9. La **art. 4 alin. (2)**, referitor la obligația autorităților administrației publice locale de a pune terenuri, cu titlu gratuit, la dispoziția ZRT, aceasta **încalcă principiul autonomiei locale** prevăzut de art. 120 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice*”.

Astfel, potrivit art. 84 alin. (4) și (5) din Codul administrativ, *„Autonomia locală privește organizarea, funcționarea, competența și atribuțiile autorităților administrației publice locale, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului, după caz”* și *„garantează autorităților administrației publice locale dreptul ca, în limitele legii, să aibă inițiative în toate domeniile, cu excepția celor date în mod expres în competența altor autorități publice”*.

Referitor la norma propusă pentru **art. 4 alin. (3)**, potrivit căreia *„patrimoniul inițial al ZRT se constituie prin hotărâre a Guvernului”*, semnalăm că aceasta nu este corelată cu prevederile art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002, care prevede că *„Patrimoniul parcului științific și tehnologic se constituie din aportul participativ al membrilor asocierii în participațiune”*.

10. O altă consecință a soluțiilor legislative propuse, care nu sunt în acord cu litera și spiritul Ordonanței Guvernului nr. 14/2002, este rolul dual atribuit Ministerului Educației și Cercetării, această instituție fiind implicată, pe de o parte, în **procesul de înființare și coordonare a realizării ZRT** și, pe de altă parte, în **procedura de autorizare și, după caz, de suspendare sau anulare a autorizației acestuia**, calitățile respective fiind incompatibile.

De altfel, cât privește **autorizarea ZRT de către Ministerul Educației și Cercetării**, aceasta ar fi posibilă cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2002 care îi vizează pe membrii asociației în participație, precum și pe baza prezentării următoarelor documente prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol:

- a) contractul de asociere în participație al membrilor asocierii;
- b) planul de afaceri pentru funcționarea parcului științific și tehnologic;
- c) statutul administratorului, adică al societății desemnate de către asocierea în participație.

Menționăm, totodată, că procedurile de autorizare, de suspendare și anulare a autorizației de funcționare a parcului științific și tehnologic și de admitere a agenților economici în cadrul acestuia au fost aprobate prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4940/2006.

Or, în ipoteza prezentei propuneri legislative, nu mai există o asociere în participație și nici o societate desemnată de membrii

asocierii în calitate de administrator, ceea ce face să nu fie îndeplinite cerințele legale pentru autorizarea unui parc științific și tehnologic.

În consecință, considerăm că **prevederile privind autorizarea devin inaplicabile**, întrucât nu pot fi îndeplinite condițiile legale cumulative privind existența asocierii în participație și a administratorului desemnat.

11. La art. 6 alin. (1) lit. a), referitor la faptul că infrastructura de bază a ZRT include „drumuri tehnologice conectate direct la Autostrada A8”, menționăm că, potrivit art. 6 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, autostrăzile sunt „drumuri de mare capacitate și viteză, rezervate exclusiv circulației autovehiculelor, care nu deserveșc proprietățile riverane (...), intrarea și ieșirea autovehiculelor fiind permise numai în locuri special amenajate”.

Prin urmare, considerăm că un **drum tehnologic**, care deservește exclusiv un parc științific și tehnologic, nu poate fi conectat **direct** la o autostradă.

La **lit. b)**, deși noțiunea de „facilități logistice integrate cu Aeroportul Internațional Iași” nu este suficient conturată juridic, se poate presupune că este vorba de facilități logistice necesare pentru efectuarea unor servicii aeroportuare. Or, aeroportul Iași este o regie autonomă care, potrivit art. 3 și 4 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, este o persoană juridică care *„funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară”* și al cărei obiect de activitate, patrimoniu, denumire și sediu principal se stabilesc prin actul de înființare al regiei. Conform art. 5 din același act normativ, *„Regia autonomă este proprietara bunurilor din patrimoniul său”* și, *„În exercitarea dreptului de proprietate, regia autonomă posedă, folosește și dispune, în mod autonom, de bunurile pe care le are în patrimoniu, sau le culege fructele, după caz, în vederea realizării scopului pentru care a fost constituită”*.

Prin urmare, având în vedere normele juridice menționate, dar și obiectul de activitate al unui parc științific și tehnologic, este de analizat cum infrastructura acestuia poate include facilități integrate cu un aeroport.

În schimb, art. 35 din Legea nr. 15/1990 prevede că *„Regiile autonome și societățile comerciale cu capital parțial sau total de stat se pot asocia între ele sau cu terțe persoane juridice sau fizice, române sau străine, în scopul creării de noi societăți comerciale”*.

Prin urmare, o regie autonomă poate fi parte la o asociere în participație, așa cum prevede în prezent și art. 1 alin. (4) Ordonanța Guvernului nr. 14/2002.

12. La art. 9, normele derogatorii propuse sunt lipsite de claritate, previzibilitate și coerență, fiind susceptibile să genereze dificultăți de interpretare și aplicare. În instrumentul de prezentare și motivare nu se precizează dacă amplasamentul ales se află într-o arie protejată și care este regimul de protecție aplicabil și nu se indică nici scopul concret al derogării, respectiv motivele pentru scoaterea terenului din circuitul agricol sau silvic.

În cazul în care legea stabilește *ex ante* posibilitatea realizării obiectivului de investiții chiar și pe raza ariilor naturale protejate, rolul autorităților competente pentru protecția mediului în procedura de evaluare a impactului asupra mediului devine pur formal. În ceea ce privește referirea la o „procedură de **evaluare adecvată** pentru obiectivul de investiții ZRT”, aceasta nu are corespondent în legislația de mediu, neexistând o astfel de procedură derogatorie individualizată.

Totodată, având în vedere că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice se transpun o serie de directive ale Uniunii Europene în materie, este necesară o evaluare a compatibilității legislației propuse cu dreptul Uniunii Europene, astfel cum prevede art. 22 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

*

* *

În concluzie, față de considerentele arătate, apreciem că **prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată**.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 778/21.10.2025